

2015/2205(DEC)

4.2.2016

MIETINTÖLUONNOS

vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin erillisvirastojen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2014: toiminnan tuloksellisuus, varainhoito ja sen valvonta
(2015/2205(DEC))

Talousarvion valvontavaliokunta

Esittelijä: Derek Vaughan

SISÄLTÖ

Sivu

1. EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
---	---

1. EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin erillisvirastojen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2014: toiminnan tuloksellisuus, varainhoito ja sen valvonta (20152/2205(DEC))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin erillisvirastojen talousarvioiden toteuttamisesta varainhoitovuonna 2014,
 - ottaa huomioon komission kertomuksen varainhoitovuotta 2013 koskevien vastuuvapauspäätösten seurannasta (COM(2015)0505) sekä kertomuksen liitteenä olevat komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SWD(2015)0194, SWD(2015)0195),
 - ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityisvuosikertomukset¹ erillisvirastojen tilinpäätöksistä varainhoitovuodelta 2014,
 - ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012² ja erityisesti sen 208 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19. marraskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002³,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 30. syyskuuta 2013 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013⁴ ja erityisesti sen 110 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 94 artiklan ja liitteen V,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0000/2016),
- A. toteaa, että tämä päätöslauselma sisältää komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 110 artiklan sekä Euroopan parlamentin työjärjestyksen liitteessä V olevan 3 artiklan mukaisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskeviin vastuuvapauspäätöksiin liittyvät luonteeltaan yleiset huomautukset;

¹ EUVL C 409, 9.12.2015, s. 1.

² EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

³ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁴ EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42.

1. toteaa, että erillisvirastoilla on tärkeitä tehtäviä, joilla on suora vaikutus unionin kansalaisten päivittäiseen elämään; toteaa, että virastojen ja etenkin sääntelyvirastojen ja riippumattonta tietojenkeruuta hoitavien virastojen autonominen asema on tärkeää; muistuttaa, että erillisvirastojen perustamisen päätarkoituksena oli riippumattomien teknisten tai tieteellisten arviointien suorittaminen;
2. toteaa, että EU:n erillisvirastoja ja muita elimiä koskevien tilintarkastustuomioistuimen vuotuisten tarkastusten tuloksista varainhoitovuodelta 2014 laaditun yhteenvedon (”tilintarkastustuomioistuimen yhteenveto”) mukaan erillisvirastojen vuoden 2014 talousarvio oli noin 1,9 miljardia euroa, mikä tarkoittaa, että se oli noin 5 prosenttia suurempi kuin vuonna 2013 ja että sen osuus unionin yleisestä talousarviosta oli noin 1,4 prosenttia; korostaa, että tästä noin 63 prosenttia (1,2 miljardia euroa) katetaan unionin rahoituksella, kun taas loput katetaan perittävästä maksuista saaduilla tuloilla tai muista lähteistä;
3. panee merkille, että erillisvirastot työllistävät 6 578 vakinaista ja määräaikaista toimihenkilöä, mikä merkitsee 0,64 prosentin lisäystä edellisvuoteen verrattuna, ja että erillisvirastojen osuus unionin yleisessä talousarviossa vahvistetusta unionin toimihenkilöiden kokonaismäärästä on 14 prosenttia; panee lisäksi merkille, että erillisvirastoissa työskentelee noin 3 200 sopimussuhteista toimihenkilöä tai työkomennuksella olevaa kansallista asiantuntijaa; toteaa, että henkilöstön määrän kasvu keskittyy lähinnä virastoihin, joiden tehtävämäärää on lisätty, sekä rahoitusalan valvonnasta vastaaviin virastoihin ja toimeenpanovirastoihin, joille on annettu uusia vastuualueita Horisontti 2020 -puiteohjelmaan ja muihin ohjelmiin liittyen;

Yhteinen lähestymistapa ja komission etenemissuunnitelma

4. muistuttaa, että heinäkuussa 2012 parlamentti, neuvosto ja komissio hyväksyivät erillisvirastoja koskevan yhteisen lähestymistavan (”yhteinen lähestymistapa”) eli poliittisen sopimuksen erillisvirastojen tulevasta hallinnasta ja uudistamisesta; toteaa, että komissio on vastuussa sopimukseen liittyvistä jatkotoimista;
5. panee merkille komission edistymiskertomuksen yhteisen lähestymistavan täytäntöönpanosta sekä komission ja erillisvirastojen yhdessä toteuttamat toimenpiteet, joiden ansiosta on saatu aikaan selvää edistystä; toteaa lisäksi erillisvirastojen verkoston (”verkosto”) yhteydessä, että erillisvirastot ovat edenneet hyvin yhteisessä lähestymistavassa edellytetyjen toimien täytäntöönpanossa, sillä erillisvirastoja koskevien etenemissuunnitelmaan sisältyvien toimien toteutusaste on 99 prosenttia;

Talousarvio- ja varainhallinto

6. muistuttaa, että vuotuisuuden periaate on yhtenäisyyden ja tasapainon periaatteiden ohella yksi kolmesta varainhoidon peruseriaatteesta, jotka ovat välttämättömiä unionin talousarvion tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi; panee tilintarkastustuomioistuimen yhteenvedosta merkille, että seuraavalle varainhoitovuodelle siirrettyjen sidottujen määrärahojen suuri määrä on edelleen yleisin syy antaa talous- ja varainhallintoa koskevia huomautuksia, jotka koskevat 28:a erillisvirastoa; toteaa kuitenkin, että määrärahojen siirrot seuraavalle varainhoitovuodelle ovat usein vääjäämättömiä erillisvirastojen toimenpideohjelmien monivuotisen luonteen vuoksi ja että tällaiset siirrot eivät välttämättä ole osoitus talousarvion suunnittelun ja toteuttamisen heikkouksista eivätkä ne

ole myöskään aina vastoin talousarvion vuotuisuuden periaatetta; pitää myönteisenä, että erillisvirastot suunnittelevat tällaiset toimenpideohjelmista aiheutuvat määrärahojen siirrot varainhoitovuodelta toiselle pitkälti etukäteen ja ilmoittavat niistä tilintarkastustuomioistuimelle, mikä helpottaa suunniteltujen ja suunnittelemattomien siirtojen erottamista toisistaan;

7. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, että edellisiltä varainhoitovuosilta siirrettyjä määrärahoja peruuntui suuri määrä vain kahdeksassa tapauksessa; toteaa peruuntumisten osoittavan, että siirretyt määrärahat oli sidottu yliarvioitujen tarpeiden perusteella tai että ne eivät olleet muutoin perusteltuja; kehottaa asianomaisia erillisvirastoja toteuttamaan toimia, jotta tämä ei toistuisi jatkossa; panee merkille verkoston näkemyksen, että peruuntumisaste antaa viitteitä siitä, kuinka hyvin erillisvirastot ovat ennakoineet rahoitustarpeensa, ja on siirtojen määrää parempi hyvän talousarviosuunnittelun indikaattori; panee merkille verkoston näkemyksen, että asianomaiset erillisvirastot ovat toteuttaneet erilaisia toimenpiteitä parantaakseen talousarvion valvontajärjestelmiään ja käsitelläkseen kyseistä asiaa;
8. muistuttaa erillisvirastoja siitä, että varainhoidon puiteasetuksessa¹ säädetään konsolidoidusta vuotuisesta toimintakertomuksesta, jossa yhdistetään tietoja vuotuisista toimintakertomuksista, sisäisen ja ulkoisen tarkastuksen kertomuksista ja rahoituskertomuksista ja joka toimitetaan vuosittain 1. heinäkuuta mennessä komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle; kehottaa erillisvirastoja, jotka eivät ole vielä sisällyttäneet sisäisiä ja ulkoisia tarkastuksia koskevia yksityiskohtaisia tietoja konsolidoituun vuotuisen toimintakertomukseensa, tekemään niin;
9. panee merkille verkoston näkemyksen, että varainhoidon puiteasetuksen soveltaminen aiheuttaa erillisvirastoille monessa tapauksessa haasteita tehokkaan ja yksinkertaistetun varojen käytön suhteen, etenkin kun on kyse julkisista hankinnoista, monivuotisesta ohjelmasuunnittelusta, välillisten avustusten hallinnoinnista ja tilien konsolidointipaketin edellyttämästä monimutkaisesta dokumentoinnista; kehottaa komissiota ja verkostoa jatkamaan sääntöjen yksinkertaistamismahdollisuuksien kartoittamista, samalla kun otetaan huomioon erillisvirastojen erilaiset tarpeet;
10. panee tyytyväisenä merkille, että kaikkien erillisvirastojen taloudellinen asema 31. joulukuuta 2014 sekä niiden toimien tulokset ja rahavirrat mainittuna päivänä päättyneeltä varainhoitovuodelta on esitetty niiden tilinpäätöksissä kaikilta olennaisilta osiltaan oikein voimassa olevien varainhoitoa koskevien säännösten ja komission tilinpitäjän vahvistamien kirjanpitosääntöjen mukaisesti;
11. panee tyytyväisenä merkille, että kaikkien erillisvirastojen 31. päivänä joulukuuta 2014 päättyneeltä varainhoitovuodelta antamien tilinpäätösten perustana olevat toimet olivat kaikilta olennaisilta osiltaan lailliset ja asianmukaiset;

Erillisvirastojen keskinäinen yhteistyö – yhteiset palvelut ja synergia

12. panee merkille verkoston näkemyksen, että 93 prosenttia erillisvirastoista oli ilmoittanut, että ne käyttävät yhteisiä palveluja muiden erillisvirastojen ja toimielinten kanssa; panee

¹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1271/2013.

merkille, että 75 prosentilla erillisvirastoista on yhteistyösopimuksia, työjärjestelyjä ja yhteistyötä koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja muiden erillisvirastojen, toimielinten ja jäsenvaltioiden kanssa; panee merkille, että yleisluonteisia sopimuksia pannaan täytäntöön vuosittain ja että konkreettisempia yksittäisiä toimia toteutetaan hallinnollisten palvelujen ja erityisten operationaalisten palvelujen alalla; kannustaa erillisvirastoja pyrkimään yhteisten palvelujen järjestämiseen, kun tällä saadaan aikaan kustannussäästöjä ja parannetaan tehokkuutta; tähdentää, että kun palvelut ovat yhteisiä, osallistuvien erillisvirastojen tai toimielinten olisi jaettava kustannukset tasan, jotta palvelun kaikkia kustannuksia ei säilyttäisi yhdelle osapuolelle;

Henkilöstöhallinto

13. muistuttaa, että toimielinten välisen sopimuksen¹ 27 kohdassa määrätään henkilöstön asteittaisesta vähentämisestä 5 prosentilla kaikissa toimielimissä, elimissä ja virastoissa ja että kyseinen vähennys toteutetaan 2013–2017; pitää myönteisenä, että useimmat erillisvirastot ovat jo toteuttaneet tämän 5 prosentin tai sitä suuremman vähennyksen, kun perustana sovelletaan vuoden 2012 henkilöstötaulukkoa; muistuttaa, että komissio alkoi toteuttaa 5 prosentin vähennystä vuoden 2013 henkilöstötaulukossaan soveltaen laskelmiensa perustana virkojen määrää vuonna 2012; pitää valitettavana, että komissio on soveltanut erillisvirastojen henkilöstöön ylimääräistä 5 prosentin leikkausjärjestelmää luodakseen uudelleen kohdennettavien virkojen varannon, josta osoitetaan virkoja erillisvirastoille, jotka saavat uusia tehtäviä tai jotka ovat vasta aloittamassa toimintaansa; panee merkille verkoston näkemyksen, että lisäleikkaus hankaloittaa entisestään erillisvirastojen toimeksiantojen täyttämistä ja vuotuisten työohjelmien soveltamista; kehottaa komissiota tarkastelemaan muita vaihtoehtoja kyseisten virkojen käyttöön saamiseksi, jotta ei heikennettäisi erillisvirastojen kykyä hoitaa tehtäviään;
14. palauttaa mieliin parlamentin talousarviomenettelyn yhteydessä esittämän kannan, jonka mukaan henkilöstöön, jota koskevat menot rahoitetaan alalta kerätyillä maksuilla unionin talousarviovarojen sijaan, ei pitäisi soveltaa unionin toteuttamaa vuosittaista yhden prosentin vähennystä; kehottaa komissiota tarkastelemaan erikseen virastoja, jotka saavat rahoituksensa pääasiassa unionin talousarviosta, ja ehdottamaan erityispuitteita virastoille, joiden rahoitus on peräisin lähinnä alan toimijoiden maksuista, joiden olisi oltava suhteutettuja viraston tarjoamiin palveluihin;
15. kannustaa kaikkia erillisvirastoja pyrkimään sukupuolten tasapainoon ylemmän johdon virkoja täytettäessä; toteaa, että tiettyjen erillisvirastojen luvut ovat varsin epätyydyttäviä; kehottaa verkostoa toimittamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle yksityiskohtaisen selonteon toimenpiteistä, joita on toteutettu sen varmistamiseksi, että sukupuolten tasapaino toteutuu kaikkien erillisvirastojen ylemmässä johdossa; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita pyrkimään sukupuolten tasapainoon hallintoneuvoston/johtokunnan jäseniä nimitettäessä;

¹ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus, tehty 2. joulukuuta 2013, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1).

Eturistiriidat ja avoimuus

16. panee merkille verkoston näkemyksen, että yli 80 prosenttia kaikista erillisvirastoista soveltaa petostenvastaista strategiaa; toteaa, että neljästä vailla strategiaa olevasta erillisvirastosta kolme aikoo kehittää ja hyväksyä petostenvastaisen strategian vuonna 2016 ja että neljäs, Euroopan poliisivirasto, soveltaa komission petostenvastaisessa strategiassa määriteltyjä periaatteita ja standardeja sekä vahvaa rahoitusmallia, johon kuuluu jatkuvaa todentamista etu- ja jälkikäteen; panee merkille, että kaikissa hyväksytyissä strategioissa on otettu huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston menetelmät ja sen antamat petostenvastaisia strategioita koskevat ohjeet;
17. panee erillisvirastojen antamista tiedoista merkille, että unionin kansalaisten luottamusta unionin toimielimiin, erillisvirastoihin ja elimiin pidetään erittäin tärkeänä; toteaa, että erillisvirastot ovat ottaneet käyttöön joitakin konkreettisia toimenpiteitä ja välineitä puuttuakseen asianmukaisella tavalla todellisten ja oletettujen eturistiriitojen riskiin; toteaa, että kaikki erillisvirastot ovat jo hyväksyneet eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevia toimintaperiaatteita ja että kyseisiä periaatteita on mukautettu komission suuntaviivoihin, jotka koskevat eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa unionin erillisvirastoissa; toteaa, että toimintaperiaatteisiin kuuluu muun muassa toimenpiteitä mahdollisten riskien havaitsemiseksi varhaisessa vaiheessa, parhaiden käytänteiden tunnistamista muissa elimissä, kuten komissiossa, muissa erillisvirastoissa ja Euroopan petostentorjuntavirastossa, sekä eturistiriitoja koskevia toimintaperiaatteita henkilöstölle ja yhteistyökumppaneille, jotka eivät kuulu henkilöstösääntöjen piiriin; pyytää erillisvirastoja punnitsemaan eturistiriitoja koskevien yhteisten sääntöjen etuja ja haittoja;
18. panee merkille verkoston näkemyksen, että 16 virastoa (52 prosenttia) käyttää asiantuntijaryhmiä ja tiedelautakuntia ja -komiteoita ja että lähes kaikki niistä ottavat huomioon huolenaiheet, jotka Euroopan oikeusasiamies oli ottanut esille 12. toukokuuta 2014 käynnistämässään oma-aloitteisessa tutkimuksessa (OI/6/2014/NF), joka koskee näiden ryhmien henkilöstöpolitiikkaa; kehottaa erillisvirastoja, jotka eivät ole vielä ottaneet näitä seikkoja huomioon, tekemään niin viipymättä; kehottaa erillisvirastoja soveltamaan asiantuntijaryhmiä koskevia uusia sääntöjä, jotka komission on määrä hyväksyä;
19. panee merkille, että 29 erillisvirastoa (yli 90 prosenttia) soveltaa toimintaperiaatteita, jotka koskevat hallintoneuvoston/johtokunnan jäsenten, johdon ja ulkopuolisten sekä omien asiantuntijoiden ansioluetteloiden ja sidonnaisuusilmoitusten julkaisemista; toteaa lisäksi, että 23 erillisvirastoa (74 prosenttia) julkaisee ansioluettelot ja sidonnaisuusilmoitukset verkkosivustollaan; pitää huolestuttavana, että eräät erillisvirastot empivät julkaista hallintoneuvoston/johtokunnan jäsenten ansioluetteloita tai sidonnaisuusilmoituksia, koska ei ole olemassa mitään mekanismeja, jolla kyseiset jäsenet velvoitettaisiin niiden toimittamiseen; kehottaa avoimuuden parantamiseksi niitä erillisvirastojen hallintoneuvoston/johtokunnan jäseniä, jotka eivät ole vielä toimittaneet eturistiriidattomuuden osoittavia asiakirjoja, toimittamaan ne viipymättä julkaistavaksi kulloisenkin erillisviraston verkkosivustolla;
20. pitää huolestuttavana, että eräät erillisvirastot eivät ole vielä hyväksyneet väärinkäytösten paljastamista koskevia ohjeita; kehottaa kyseisiä erillisvirastoja toimimaan näin viipymättä;

Toiminnan tuloksellisuus

21. toteaa, että kustannustehokkuuden periaate ja unionin tuottaman lisäarvon periaate koskevat myös erillisvirastoja ja että samalla olisi varmistettava, että kansalaisille tiedotetaan asianmukaisesti erillisvirastojen toiminnan tuloksista; toteaa, että tulosten aikaan saaminen on tärkeää; pitää tärkeänä, että verkostosta tulee toiminnan tuloksellisuutta käsittelevän toimielinten välisen uuden työryhmän jäsen, jotta voidaan päästä yhteisymmärrykseen tuloksellisuuteen perustuvista ja tuloksia painottavista budjetoitiperiaatteista sekä havaita parannusmahdollisuuksia erillisvirastojen nykyisissä tuloksellisuusmalleissa; pyytää tilintarkastustuomioistuinta tekemään arvioinnin erillisvirastojen toiminnan tuloksellisuudesta ja tuloksista hyvissä ajoin ennen vuonna 2016 toteutettavaa monivuotisen rahoituskehysten tarkistamista;

Viestintä ja näkyvyys

22. panee merkille verkoston näkemyksen, että lähes kaikki erillisvirastot ilmoittavat verkkosivustollaan olevansa unionin erillisvirastoja, lukuun ottamatta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, joka ilmoittaa olevansa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumaton neuvoa-antava elin; toteaa lisäksi, että 50 prosenttia erillisvirastoista on julkaissut verkkosivustollaan tietoja kaikilla unionin virallisilla kielillä, neljä erillisvirastoa on antanut tietoja 23:lla unionin kielellä, 22 prosenttia antaa tietoja vähintään kahdella kielellä ja 9 prosenttia pitää yllä verkkosivustoa ainoastaan englanniksi, joskin eräät erillisvirastot aikovat laajentaa kielivalikoimaa saksalla; toteaa lisäksi, että kaikki erillisvirastot eivät resurssipulan vuoksi voi nykyisellään soveltaa monikielistä lähestymistapaa kokonaisuudessaan; pyytää erillisvirastoja harkitsemaan selvitysten ja kohderyhmien kaltaisten välineiden käyttöä tunnettuuden mittaamiseksi ja sen arvioimiseksi, miten viestintästrategiaa voidaan jatkossa parantaa;
23. panee merkille verkoston näkemyksen, jonka mukaan erillisvirastot ovat sitoutuneet vahvasti lisäämään läsnäoloaan sosiaalisessa mediassa; toteaa, että vain muutamat erillisvirastot eivät ole vielä sosiaalisessa mediassa, mutta ne ovat sitoutuneet tällaisen viestinnän aloittamiseen lähitulevaisuudessa; toteaa, että sosiaalisen median välityksellä toteutettaviin tiedotustoimiin kuuluvat selonteot, tapahtumat, työllistymismahdollisuudet sekä julkiset hankinnat; toteaa lisäksi, että sosiaaliseen mediaan liittyvä toiminta nivoutuu yhteen erillisvirastojen muiden viestintävälineiden kanssa;

Muita huomautuksia

24. panee merkille, että komissio laati erillisvirastoilta saatujen tietojen perusteella erillisvirastojen ja niiden isäntjäsenvaltioiden välillä tehtäviä toimipaikkasopimuksia koskevat suuntaviivat ja vakiomääräykset; toteaa, että neljä erillisvirastoa käy tammikuussa 2016 edelleen neuvotteluja isäntjäsenvaltion kanssa ja että edellisvuonna vastaava luku oli kymmenen; toteaa, että nämä sopimukset ovat tärkeitä erillisvirastojen toiminnalle ja turvallisuudelle; kehottaa erillisvirastoja ja jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä tehneet toimipaikkasopimuksia, tekemään ne viipymättä;
25. muistuttaa tilintarkastustuomioistuinta, että parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat yhteisen lähestymistavan 54 kohdassa, että ”kaikki näihin ulkoistettuihin ulkoisiin tarkastuksiin liittyvät seikat, tilintarkastuksen raportoidut tulokset mukaan lukien, ovat täysin tilintarkastustuomioistuimen vastuulla” ja ”se hallinnoi kaikki tarvittavat

hallinnolliset ja hankintamenettelyt ja rahoittaa omasta budjetistaan nämä menettelyt ja kaikki muut ulkoistetuista ulkoisista tarkastuksista aiheutuvat kustannukset”; pitää erittäin valitettavana, että edelliseen, tilintarkastustuomioistuimen hoitamaan tarkastukseen verrattuna uusi tarkastukseen sovellettava lähestymistapa, jossa mukaan otetaan yksityisen sektorin tarkastajia, on lisännyt 85 prosenttia erillisvirastojen hallinnollista raskautta, mikä vastaa 13 000 lisätyötuntia tai keskimäärin 3,5:tä kokoaikavastaavaa; pitää valitettavana, että tarkastussopimusten hankinta ja hallinnointi lisäsi erillisvirastojen työmäärää yli 1 400 tunnilla ja että ulkoisten yksityisten tarkastusten vuonna 2014 aiheuttamat lisäkustannukset olivat kokonaisuudessaan 550 000 euroa; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta soveltamaan sovittua yhteistä lähestymistapaa ja tekemään sopimuksia erillisvirastojen ulkoisten tarkastajien kanssa ja maksamaan näille tästä työstä sekä antamaan yksityisille tarkastajille parempia ohjeita, jotta lisääntyntä hallinnollista raskautta kyetään karsimaan merkittävästi;

o
o o

26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman vastuuvapausmenettelyn kohteena oleville erillisvirastoille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle sekä huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (L-sarja).